

PERLGRÅ, a. 2. neutr. — *grått*. Se *Perlfärgad*.

PERLGRÄS, n. 5. Ett grässlåg. *Melica*.

PERLHVITT, n. sing. Blyhvitt, blandadt med något berlinerblått.

PERLHÖNA, f. 1. Honan af Perlhönsens slägte.

PERLHÖNS, n. 5. Hönsfågel med naket hufvud, kroppen blågrå med talrika, perlfärgade, små fläckar. *Numida Meleagris*.

PERLKRONA, f. 1. (herald.) Krona, hvars öfre rand är besatt med perlor.

PERLMOR, se *Perlemor*.

PERLMUSSLA, f. 1. Mussla, som innehåller perlor. *Österländsk P.*, en 8 tum lång mussla, i Persiska viken, vid Ceylon m. m., tjock med bladigt skal; lemnar de bästa perlor och ger den vackraste perlemor. *Avicula margaritifera*. *Stora Europeiska P-n*, 6 tum lång, tjock, svart. *Unio sinuatus*. *Lilla Europeiska P-n*, 6 tum lång, kullrig, svartaktig; finnes äfv. i Skandinavien. *Unio elongatus*.

PERLPUNS, m. 2. Ett slags puns till drifning, hvars ända utgöres af en polerad, hålkig yta, som är ett sferiskt segment.

PERLSAND, m. sing. Hvit sand med perllika korn.

PERLSLÄNDA, f. 1. En illaluktande insekt af Sländorna, med långa, ofärgade, men gröndådriga vingar. *Hemerobius Perla*. Dess larv, som förtär bladlöss, kallas *Bladluslejon*.

PERLSTEN, m. 2. En vulkanisk stenart, grå och perlemorgläsande.

PERLSTICKAR-ARBETE, n. 4. 1) Se *Perlstickeri*. (Fig. fam.) *Det är intel p.*, ingen konst. — 2) Med perlor broderadt arbetet.

PERLSTICKARE, m. 5. En, som broderar med perlor.

PERLSTICKERI, n. sing. Konsten att brodera med perlor.

PERLSTIL, m. sing. En sort ganska fin boktryckarstil.

PERLUGGLA, f. 1. Roffågel af Uggleslägtet, 9—10 tum lång, ofvan gråbrun, med hvita fläckar; inunder oregelbundet gråbrun och hvitfläckig. *Strix Tingmalmi*.

PERLVIGT, f. 3. Särskilt slags vigt, som begagnas för äkta perlor.

PERM, pårrm, m. 2. (Sammandraget af Pergament) Hvardera sidan af ett bokband. *Från p. till p.*, från början till slut af en bok. [Perma.]

PERMA, f. sing. En sort tunnare tjära.

PERMBREF ell. **PERMEBREF**, n. 3. Hvarje på pergament skrifven forhandling.

PERMSKRIFT, f. 3. Sådan skrift, som förekommer i permbref.

PERMANENT, parrmanä'nnt, a. 1. Fortvarande, beständig.

PERMILLEAFGIFT, pärrmil'leä'vji'ft, f. 3. (af lat. *per mille*, för tusen) Afgift, som utgår med en af tusen.

PERMISSION, pärrmischón, f. 3. Tillåtelse, lof; tjänstledighet. — *P-er*, pl. (skämtv.) Byxor.

PERMITTERA, pärrmittèra, v. a. 1. Tillåta, bevilja; tjänstledighet. — *Permittering*, f. 2.

PERORERA, pärorèra, v. n. 1. Hålla tal.

PERPENDIKEL, pärrpändi'ck'l, m. 2. pl. — *diklar*. (lat. *Perpendicularum*) 1) Lodrät linie. — 2) Se *Pendel*. [— ickel.]

PERPENDIKULÄR, a. 2. Lodrät. [— culär.]

PERPETUEL, pärrpetuä'll, a. 2. Oupphörlig, stadigvarande, beständig.

II.

PERPLEX, pärrplä'x, a. 2. Förbryllad.

PERS, pårrs, m. 2. (skrädd.) Pressning. (Fig. fam.) *En svår p.*, ett svårt prof; något som utpressar ångestsvetten.

PERSA, pårrsa, v. a. 1. (skrädd.) Med persjernet utjemna sömmarna på ett plagg. — *Persande*, n. 4.

PERSEDEL, pärrséd'l, m. 2. pl. — *sedlar*. (ford. *Parcel*, af fr. *Parcelle*, från lat. *Particula*) 1) Hvarjehanda slags sak för sig. Säges isynn. om varor, kläder, husgerådssaker, o. d. — 2) (fig. fam.) Dålig man eller qvinna. Man säger äfv. ironiskt: *En vacker p.*

PERSIKA, pårrsicka, f. 1. Den väsmakande och saftiga frukten af Persiketrädet. — *Ss. Persikekärna*.

PERSIKETRÄD, n. 5. Ett ifrån Persien till Europa infördt, i drifhus mycket odladt fruktträd. *Amygdalus persica*.

PERSIKO, pårrsiko, n. sing. (ital. *Persico*) En af persikor beredd likör.

PERSILJA, pärrsillja, f. sing. Allmänt bekant köksväxt. *Petroselinum sativum*. (Fam.) *Prata p.*, dumheter, tok. — *Ss. Persiljefrö*, -rot. [Petersilja.]

PERSILJEKÖTT, n. sing. Kött, kokadt och tillredt med persilja.

PERSILJESÅS, m. 5. Sås, tillredd med persilja.

PERSJERN, n. 5. Det slags strykjern, som skraddare använda till att utjemna sömmar på klädesplagg. Kallas äfv. *Pressjern*.

PERSNING, f. 2. (skrädd.) Sömmars utjemning medelst persjern.

PERSON, pärrsón, m. 3. (lat. *Persona*, egentl. mask, skråpuk) 1) Varese, som i sjelfmedvetandet förnimmer sig sjelf och skiljer sig ifrån andra ting; människa. *Sällskapet bestod af tio p-er*. *En p. af stånd*. *Jag för min p.*, för min del. *I egen p.*, sjelf. *För egen p.*, för sig sjelf. *Tre på p-en*, tre på hvar man. *Känna någon till p.*, till utseendet. *Han är rädd om sin lilla p.*, rädd om sig (säges föraktligt om en obetydlig människa). *Ta sin p. i säkerhet*, bibehålla sin värdighet, ej nedlåta sig. — 2) Diktad människa i skådespel, roman, o. s. v. *P-erne i en dram*. — 3) (teol.) Ett det gudomliga väsendets tillvarelsesätt, i hvilket Gud är medvetande af sig sjelf. — 4) (gram.) Den som är, gör eller lider (i fråga om verbers böjning).

PERSONAL, pärrsonál, m. 3. (fr. *Personnel*) Antal af personer, anställda vid ett embetsverk, o. s. v.

PERSONALIER, pärrsonáliärr, 3. pl. En aflden persons lefnadsomständigheter.

PERSONALITET, pärrsonalitet, f. 3. Se *Personlighet*. — *P-er*, pl. Se *Personligheter*.

PERSONEL, pärrsonä'll, a. 2. Personlig. *P-la utskylder*, som utgå af person.

PERSONIFIERA, v. a. 1. Framställa allmänna egenskaper o. s. v. såsom handlande personer. — *Personifiering*, f. 2.

PERSONIFIKATION, pärrsonifikatschón, f. 3. (ret.) Figur, hvarigenom åt liflösa ting, oförnuftiga varelser, eller blotta begrepp och egenskaper tillägges människans känslor och handlingsätt äfvensom talförmåga. [— cation.]

PERSONLIG, pärrsonligg, a. 2. 1) Som tillhör begreppet af person. *P-a rättigheter*. — 2) Som tillhör, har afseende på en människa. *Hans p-a tänkesätt*. *Göra ens p-a bekantskap*, med personen sjelf. *P-t hal*, till person, emellan personer.